



## Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2018. gada 30. maijā \*

Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Vārdiskas preču zīmes “KENZO ESTATE” reģistrācijas pieteikumi – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “KENZO” – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 8. panta 5. punkts – Relatīvs reģistrācijas atteikuma pamats – Reputācija – Pietiekams iemesls

Apvienotās lietas C-85/16 P un C-86/16 P

par divām apelācijas sūdzībām atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2016. gada 11. februārī iesniedza

**Kenzo Tsujimoto**, ar dzīvesvietu Osakā (Japāna), ko pārstāv *A. Wenninger-Lenz, M. Ring* un *W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwältin*,

apelācijas sūdzību iesniedzējs,

pārējie lietas dalībnieki –

**Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO)**, ko pārstāv *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē,

**Kenzo**, Parīze (Francija), ko pārstāv *P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi* un *N. Parrotta, avvocati*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs E. Levits, tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāte: E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2017. gada 7. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

\* Tiesvedības valoda – angļu.

## Spriedums

- 1 Ar savām apelācijas sūdzībām *Kenzo Tsujimoto* līdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 2. decembra spriedumu *Tsujimoto/ITSB – Kenzo* (“KENZO ESTATE”) (T-414/13, nav publicēts, EU:T:2015:923) un 2015. gada 2. decembra spriedumu *Tsujimoto/ITSB – Kenzo* (“KENZO ESTATE”) (T-522/13, nav publicēts, EU:T:2015:922) (turpmāk tekstā kopā – “pārsūdzētie spriedumi”), ar kuriem tā noraidīja *Kenzo Tsujimoto* prasības atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes attiecīgi 2013. gada 22. maija (lieta R 333/2012-2) un 2013. gada 3. jūlija (lieta R 1363/2012-2) lēmumus attiecībā uz iebildumu procesu starp *Kenzo* un *K. Tsujimoto*.

### Atbilstošās tiesību normas

- 2 Apelācijas sūdzību iesniedzēja iesniegtie attiecīgie reģistrācijas pieteikumi bija balstīti uz [šādiem tiesību aktiem]: viena reģistrācijas pieteikuma gadījumā – uz Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), ar grozījumiem (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 40/94”), un otra reģistrācijas pieteikuma gadījumā – uz Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par [Eiropas Savienības] preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), kura ir stājusies spēkā 2009. gada 13. aprīlī, ar kuru tika veikta Regulas Nr. 40/94 kodificēšana un ar kuru šī regula tika atcelta.

- 3 Regulas Nr. 207/2009 8. panta “Relatīvs atteikuma pamatojums [pamats]” 5. punktā ir noteikts:

“Turklāt, ja 2. punkta nozīmē agrākās preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē, ja tā ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei un to reģistrē precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, ja attiecībā uz agrāku [Eiropas Savienības] preču zīmi tā ir [Eiropas Savienībā] pazīstama un attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi tā ir pazīstama attiecīgajā dalībvalstī un ja pieteiktās preču zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes atšķirīguma vai atpazīstamības [atšķirtspējas vai reputācijas] vai tai kaitēt.”

- 4 Šīs regulas 76. panta “Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas” 2. punktā ir paredzēts:

“Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi.”

- 5 Regulas Nr. 40/94 īstenošanas noteikumi ir paredzēti Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95 (OV 1995, L 303, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV 2005, L 172, 4. lpp.) (turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula”). Šī Īstenošanas regula ir piemērojama arī Regulai Nr. 207/2009.

- 6 Īstenošanas regulas 19. noteikuma “Iebilduma pamatojums” 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Līdz Biroja noteiktam termiņam, kas ilgst vismaz 2 mēnešus no dienas, kad iebilduma procedūru uzskata par uzsāktu saskaņā ar 18. noteikuma 1. punktu, Birojs dod iespēju iebilduma iesniedzējai pusei iesniegt faktus, pierādījumus un argumentāciju, kas pamato iebildumu, vai papildināt faktus, pierādījumus vai argumentāciju, kas jau ir iesniegti saskaņā ar 15. noteikuma 3. punktu.

2. Šā noteikuma 1. punktā minētajā termiņā iebilduma iesniedzēja puse sniedz arī pierādījumus par tās agrākās [preču] zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī pierādījumus par to, ka tai ir tiesības iesniegt iebildumu. Jo īpaši iebilduma iesniedzēja puse iesniedz šādus pierādījumus:

[..].”

7 Šīs Īstenošanas regulas 20. noteikuma “Iebildumu izskatīšana” 1. punktā ir paredzēts:

“Ja līdz 19. noteikuma 1. punktā minētā termiņa beigām iebilduma iesniedzēja puse nav pierādījusi tās agrākās [preču] zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu un nav pierādījusi, ka tai ir tiesības iesniegt iebildumu, iebildumu noraida kā nepamatotu.”

8 Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešajā daļā ir paredzēts:

“Ja apelācija ir vērsta pret Iebildumu nodaļas lēmumu, Padome, izskatot apelāciju, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem, ko saskaņā ar Regulu un šajā pantā iekļautajiem noteikumiem noteikusi vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien Padome neuzskata, ka saskaņā ar Regulas [Nr. 207/2009] [76.] panta 2. punktu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi.”

## Tiesvedības priekšvēsture un pārsūdzētie spriedumi

### *Lieta C-85/16 P*

- 9 2008. gada 21. janvārī apelācijas sūdzību iesniedzējs, pamatojoties uz Regulu Nr. 40/94, iesniedza pieteikumu starptautiskai reģistrācijai, ko attiecinā uz Eiropas Savienību, un *EUIPO* to saņēma 2008. gada 13. martā.
- 10 Preču zīme, attiecībā uz kuru tika iesniegts reģistrācijas pieteikums, ir vārdisks apzīmējums “KENZO ESTATE”.
- 11 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta starptautiskā reģistrācija, ietilpst 33. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolikumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “vīns; alkoholiskie augļu dzērieni; rietumu stila alkoholiskie dzērieni (vispārīgi)”.
- 12 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2008. gada 17. marta *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 12/2008.
- 13 2008. gada 16. decembrī *Kenzo*, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 41. pantu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes starptautisko reģistrāciju attiecībā uz visām šā sprieduma 11. punktā norādītajām precēm.
- 14 Iebildumi bija balstīti uz agrāku Kopienas vārdisku preču zīmi “KENZO”, kas 2001. gada 20. februārī tika reģistrēta ar numuru 720706 attiecībā uz precēm, kuras ietilpst tostarp 3., 18. un 25. klasē Nicas nolīguma izpratnē, un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:
  - 3. klase: “mazgāšanas un balināšanas līdzekļi; tīrīšanas, pulēšanas, attaukošanas un abrazīvie līdzekļi; ziepes; parfimērija, ēteriskās eļļas, kosmētika, matu kopšanas līdzekļi; zobu pastas”;
  - 18. klase: “āda un ādas imitācijas, jostas, somas, rokassomas, ceļasomas un čemodāni, somas uz ritenīšiem, ceļojuma somas un cita veida bagāža; siksnas, portfeli, dokumentu portfeli, dokumentu mapes, dokumentu vāciņi (ādas izstrādājumi), naudas maki, atslēgu maki (ādas izstrādājumi), kastes un kastītes no ādas, ādas imitācijas, karšu turētāji, čeku grāmatiņu turētāji, somiņas, kosmētikas līdzekļu somiņas, ceļojuma komplekti (ādas izstrādājumi); tualetes un kosmētikas somas (nepiepildītas), dzīvnieku ādas; lietussargi, saulesargi un spieķi; pātagas, zirglietas un seglinieku izstrādājumi”, un
  - 25. klase: “apgērbī, apavi (izņemot ortopēdiskos apavus), galvassegas”.

- 15 Iebildumu pamatojumam tika izvirzīts Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā paredzētais pamats.
- 16 Ar 2011. gada 20. decembra lēmumu Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus.
- 17 2012. gada 15. februārī *Kenzo* saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *EUIPO*.
- 18 Ar 2013. gada 22. maija lēmumu *EUIPO* Apelācijas otrā padome šo apelācijas sūdzību apmierināja. Apelācijas padome uzskatīja, ka šajā lietā ir izpildīti Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta piemērošanai vajadzīgie trīs kumulatīvie nosacījumi. Saistībā ar pirmo nosacījumu Apelācijas padome norādīja, ka konfliktējošās preču zīmes ir ļoti līdzīgas attiecībā uz tādu konkrētās sabiedrības daļas frakciju, kas nav nenozīmīga. Attiecībā uz otro nosacījumu tā, pretēji Iebildumu nodaļai, uzskatīja, ka *Kenzo* ir pierādījusi, ka agrākajai preču zīmei ir reputācija. Attiecībā uz trešo nosacījumu šī Apelācijas padome uzskatīja, ka atbilstoši tās viedoklim ir ļoti iespējams, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, attiecībā uz kuru nav ticis pierādīts neviens pietiekams izmantošanas iemesls, tiktu izveidota saikne ar agrāko preču zīmi ar reputāciju, lai gūtu labumu no pēdējās minētās pievilcīguma, reputācijas un prestiža, un lai bez jebkādas finansiālas kompensācijas savā labā izmantotu komerciāla rakstura pūles, kuras šīs preču zīmes īpašnieks ir pielicis, lai izveidotu un uzturētu tās tēlu. Tādējādi tā secināja, ka pastāv risks, ka ar starptautiskajai reģistrācijai Savienības ietvaros prasīto aizsardzību tiktu netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes reputācijas Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē.
- 19 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 8. augustā, apelācijas sūdzību iesniedzējs cēla prasību atcelt minēto lēmumu. Lai pamatotu savu prasību, viņš izvirzīja divus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta pārkāpumu un otrs – uz šīs regulas 8. panta 5. punkta pārkāpumu.
- 20 Vispārējā tiesa noraidīja šos prasības pamatus un tādējādi – prasību kopumā.

### ***Lieta C-86/16 P***

- 21 2009. gada 18. augustā apelācijas sūdzību iesniedzējs, pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009, iesniedza pieteikumu starptautiskai reģistrācijai, ko attiecinā uz Eiropas Savienību, kuru *EUIPO* saņēma 2009. gada 5. novembrī.
- 22 Preču zīme, attiecībā uz kuru tika iesniegts reģistrācijas pieteikums, ir vārdisks apzīmējums “KENZO ESTATE”.
- 23 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 29., 30., 31., 35., 41. un 43. klasē atbilstoši Nicas Nolikumam un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:
- 29. klase: “(pārtikas) olīveļļa; (pārtikas) vīnogu kauliņu eļļa; pārtikas eļļas un tauki; rozīnes; apstrādāti dārzeņi un augļi; saldēti dārzeņi; saldēti augļi; neapstrādāti pākšaugi; apstrādāti gaļas produkti; apstrādāti jūras produkti”;
  - 30. klase: “konditorejas izstrādājumi, maize un smalkmaizītes; vīna etiķis; salātu mērces; garšvielas (izņemot pikantās garšvielas); pikantās garšvielas; sviestmaizes; picas; hotdogi (sviestmaizes); gaļas pīrāgi; ravioli”;
  - 31. klase: “(svaigas) vīnogas; (svaigas) olīvas; (svaigi) augļi; (svaigi) dārzeņi; sēklas un sīpoli”;

- 35. klase: “izpētes pakalpojumi vīna jomā; informācijas sniegšana par vīna tirdzniecību; reklāmas sludinājumu un reklāmas pakalpojumi; importa-eksporta aģentūras; pārtikas un dzērienu mazumtirdzniecības vai vairumtirdzniecības pakalpojumi; alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecības vai vairumtirdzniecības pakalpojumi”;
  - 41. klase: “izglītības un mācību pakalpojumi saistībā ar vispārīgu zināšanu apguvi par vīniem; izglītojoši un mācību pakalpojumi saistībā ar vispārīgu zināšanu apguvi vīnziņa sertifikāta iegūšanai; vīna degustāciju organizēšana un novadīšana un imitācijas testi šajā jomā; vīnziņa sertifikātu pārbaude un atbilstības procedūra; semināru vīna jomā sagatavošana, organizēšana un vadīšana; semināru vīnziņa sertifikātu jomā sagatavošana, organizēšana un vadīšana; elektronisko publikāciju par vīnu veikšana; elektronisko publikāciju par vīnziņa sertifikātiem veikšana; grāmatu par vīnu izdošana; grāmatu par vīnziņa sertifikātiem izdošana; izglītošanas materiālu vīnziņa jomā nodrošināšana; izglītošanas materiālu vīnziņa sertifikātu jomā nodrošināšana”;
  - 43. klase: “apgāde ar uzturu un dzērieniem; pagaidu izmitināšanas nodrošināšana”.
- 24 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2009. gada 16. novembra *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 44/2009.
- 25 2010. gada 12. augustā *Kenzo*, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 41. pantu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām šā sprieduma 23. punktā norādītajām precēm.
- 26 Iebildumi bija balstīti uz agrāku Kopienas vārdisku preču zīmi “KENZO”, kas 2001. gada 20. februārī tika reģistrēta ar numuru 720706 attiecībā uz precēm, kuras ietilpst tostarp 3., 18. un 25. klasē Nicas nolīguma izpratnē un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šī sprieduma 14. punktā norādītajam aprakstam.
- 27 Iebildumu pamatojumam tika izvirzīts Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā paredzētais pamats.
- 28 Ar 2012. gada 24. maija lēmumu Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus.
- 29 2012. gada 23. jūlijā *Kenzo* saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *EUIPO*.
- 30 Ar 2013. gada 3. jūlija lēmumu *EUIPO* Apelācijas otrā padome šo apelācijas sūdzību daļēji apmierināja. Apelācijas padome uzskatīja, ka šajā lietā ir izpildīti Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta piemērošanai vajadzīgie trīs kumulatīvie nosacījumi. Saistībā ar pirmo nosacījumu Apelācijas padome norādīja, ka konfliktējošās preču zīmes ir ļoti līdzīgas. Attiecībā uz otro nosacījumu tā pretēji Iebildumu nodaļai uzskatīja, ka *Kenzo* ir pierādījis, ka agrākajai preču zīmei ir reputācija. Attiecībā uz trešo nosacījumu šī Apelācijas padome uzskatīja, ka saistībā ar pakalpojumiem, kuri ir pieteikti līdz ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, atbilstoši tās viedoklim ir ļoti iespējams, ka ar šo preču zīmi, attiecībā uz kuru nav ticis pierādīts neviens pietiekams izmantošanas iemesls, tiktu izveidota saikne ar agrāko preču zīmi ar reputāciju, lai gūtu labumu no pēdējās minētās pievilcības, reputācijas un prestiža, un lai bez jebkādas finansiālas kompensācijas savā labā izmantotu komerciāla rakstura pūles, kuras šīs preču zīmes īpašnieks ir pielicis, lai izveidotu un uzturētu tās tēlu.
- 31 Turpretim attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29.–31. klasē Nicas nolīguma izpratnē un uz ko attiecas pieteiktā reģistrācija, Apelācijas padome uzskatīja, ka šīs preces netiek uzskatītas par luksusa precēm un ne vienmēr ir saistītas ar skaistuma vai modes pasauli. Tās esot parastas plaša patēriņa pārtikas preces, ko varētu nopirkt jebkurā vietējā veikalā, un tām esot tikai attāla saistība ar *Kenzo* precēm. Pēdējā minētā neesot pamatojusi iemeslus, kuru dēļ ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes “KENZO” atšķirtspējas vai reputācijas vai tai kaitēt. Attiecībā uz šīm precēm Apelācijas padome iebildumus noraidīja.

- 32 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 26. septembrī, apelācijas sūdzību iesniedzējs cēla prasību atcelt 2013. gada 3. jūlija lēmumu. Lai pamatotu savu prasību, viņš izvirzīja divus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta pārkāpumu un otrs – uz šīs regulas 8. panta 5. punkta pārkāpumu.
- 33 Vispārējā tiesa noraidīja šos prasības pamatus un tādējādi – prasību kopumā.

### **Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi**

- 34 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 18. maija lēmumu lietas C-85/16 P un C-86/16 P tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesa vajadzībām, kā arī sprieduma taisīšanai.
- 35 Savās apelācijas sūdzībās apelācijas sūdzību iesniedzējs lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzētos spriedumus,
  - taisīt lietās galigos spriedumus, un
  - piespriest *EUIPO* un *Kenzo* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar procesu Apelācijas padomē.
- 36 *EUIPO* un *Kenzo* lūdz Tiesu noraidīt abas apelācijas sūdzības un piespriest apelācijas sūdzību iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

### **Par apelācijas sūdzībām**

- 37 Savu apelācijas sūdzību pamatojumam apelācijas sūdzību iesniedzējs izvirza divus pamatus attiecīgi par Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta pārkāpumu un šīs pašas regulas 8. panta 5. punkta pārkāpumu.

### **Par pirmo pamatu**

#### *Lietas dalībnieku argumenti*

- 38 Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzību iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, katra no pārsūdzētajiem spriedumiem 23. punktā nospriežot, ka Apelācijas padome ir pamatoti uzskatījusi, ka pierādījumi par izmantošanu un par reputāciju ir nesaraucjami saistīti, no kā izriet, ka pirmie minētie pierādījumi ir varējuši tikt sniegti kā otrie minētie. Apelācijas sūdzību iesniedzējs uzskata, ka Vispārējā tiesa, nolemjot šādi, neesot ievērojusi faktu, ka rīcības brīvība, ko Apelācijas padome īsteno atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktam, ir ierobežota ar Īstenošanas regulas 20. noteikuma 1. punktu, kā arī 19. noteikuma 1. un 2. punktu.
- 39 Apelācijas sūdzību iesniedzējs norāda, ka no šīm tiesību normām izrietot, ka iebildumi, kas ir pamatoti ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu, ir jānoraida, ja termiņā, kuru *EUIPO* ir noteicis agrāko tiesību pastāvēšanas un spēkā esamības pierādīšanai, iebildumu iesniedzējs nesniedz pierādījumu par agrākas preču zīmes reputāciju. Šo interpretāciju apstiprinot spriedums, 2002. gada 13. jūnijs, *Chef Revival USA/ITSB – Massagué Marín* (“Chef”) (T-232/00, EU:T:2002:157, 44. punkts).
- 40 No katra no pārsūdzētajiem spriedumiem 23. punkta izrietot, ka Vispārējā tiesa tāpat kā Apelācijas padome ir kļūdaini ņēmusi vērā dokumentus, kas tikuši iesniegti pēc agrākās preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījuma sniegšanai noteiktā termiņa beigām, tas ir, *Kenzo* apsvērumu

1.–21. pielikumu, lai novērtētu minētās preču zīmes reputāciju. Apelācijas sūdzību iesniedzējs uzskata, ka nedz Regulā Nr. 207/2009, nedz arī Īstenošanas regulā neesot paredzēts, ka dokumenti, kas ir sniegti, lai nodrošinātu izmantošanas pierādījumu, un kas ir iesniegti pēc agrāko tiesību pierādījuma sniegšanai noteiktā termiņa beigām, būtu ļāvuši sniegt agrākās preču zīmes reputācijas pierādījumu.

- 41 Galvenokārt *Kenzo* norāda, ka pirmais pamats ir nepieņemams. Pakārtoti tā uzskata, ka tas arī ir nepamatots. *EUIPO* norāda, ka pirmais pamats ir nepamatots.

#### *Tiesas vērtējums*

- 42 Runājot par pirmā pamata pieņemamību, ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 256. pantu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedz tikai par tiesību jautājumiem. Tādējādi vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt atbilstošos faktus, kā arī novērtēt pierādījumus. Tātad šo faktu un pierādījumu novērtēšana, izņemot to sagrozīšanas gadījumu, nav tiesību jautājums, kam būtu piemērojama Tiesas pārbaude, izskatot apelāciju (skat. it īpaši spriedumu, 2010. gada 2. septembris, *Calvin Klein Trademark Trust/ITSB*, C-254/09 P, EU:C:2010:488, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 43 Šajā ziņā ir pietiekami konstatēt, ka ar pirmo pamatu tiek izvirzīts tiesību jautājums, kas ir saistīts ar rīcības brīvības raksturu, kura Apelācijas padomei ir paredzēta Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā, ņemot vērā Īstenošanas regulas 20. noteikuma 1. punktu, kā arī 19. noteikuma 1. un 2. punktu. Tātad pirmais pamats ir pieņemams.

- 44 Saistībā ar šī pamata pamatotību ir jāatgādina, ka savā 2013. gada 3. oktobra spriedumā *Rintisch/ITSB* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) Tiesa jau ir nospriedusi būtībā, ka rīcības brīvība, kura Apelācijas padomei ir saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu, ir jāīsteno, ievērojot ierobežojumus saistībā ar noteikumu, kas ir paredzēts Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešajā daļā, nevis pēdējās minētās regulas 20. noteikuma 1. punktā. Šī sprieduma 32. punktā tā it īpaši ir konstatējusi, ka Īstenošanas regulā ir tieši paredzēts, ka Apelācijas padomei, izskatot apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu, ir no Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas un no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta izrietošā rīcības brīvība izlemt, vai tai būtu vai nebūtu jāņem vērā jauni vai papildinoši fakti un pierādījumi, kas nav iesniegti Iebildumu nodaļas noteiktajos vai precizētajos termiņos. Tādēļ gadījumos, kad Apelācijas padomē ir iesniegta šāda apelācijas sūdzība, ar šīm tiesību normām tai ir piešķirta iespēja pieņemt vai nepieņemt novēloti iesniegtus dokumentus par agrākas preču zīmes pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu.

- 45 Minētā sprieduma 38. punktā Tiesa ir atgādinājusi, ka, ja *EUIPO* ir jāpieņem lēmums iebildumu procesā, rīcības brīvības, kura tam ir piešķirta, lai ņemtu vērā novēloti iesniegtus pierādījumus vai faktus, īstenošana ir pakārtota dubultam nosacījumam, ka, pirmkārt, novēloti iesniegti apstākļi sākotnēji šķiet patiešām nozīmīgi attiecībā uz *EUIPO* iesniegto iebildumu iznākumu un, otrkārt, procesa stadija, kurā šī novēlotā iesniegšana ir notikusi, un pārējie ar to saistītie apstākļi pieļauj šo apstākļu ņemšanu vērā.

- 46 Šajā lietā Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzēto spriedumu 16. un 17. punktā ir atgādinājusi šo Tiesas judikatūru un katra no šiem spriedumiem 18. punktā ir pamatoti norādījusi, ka Apelācijas padomes rīcības brīvība ir interpretējama nevis atbilstoši Īstenošanas regulas 20. noteikuma 1. punktam, bet vienīgi atbilstoši šīs regulas 50. noteikuma 1. punkta trešajai daļai.

- 47 Otrkārt, pārsūdzēto spriedumu 19.–23. punktā tā ir pārbaudījusi, vai Apelācijas padome šajā lietā ir varējusi ņemt vērā šos pierādījumus, to izprotot tādā ziņā, ka tie ir varējuši būt patiešām nozīmīgi, un vai procesa stadija un konkrēti lietas apstākļi to ir ļāvuši. Katra no šiem spriedumiem 23. punktā tā ir uzskatījusi, ka tas tā ir, un ir pamatojusi ar to, ka, “norādīdama, ka izmantošanas pierādījumi un reputācijas pierādījumi ir nesaraujami saistīti un ka tikai saskaņā ar pārmērīgi formālu un prettiesisku

pieeju izmantošanas pierādījumi nevarētu tikt sniegti kā reputācijas pierādījumi, Apelācijas padome ir izmantojusi savu no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu izrietošo rīcības brīvību, lai izlemtu, ka šādi pierādījumi ir ņemami vērā”.

- 48 Spriežot šādi, Vispārējā tiesa ir precīzi piemērojusi Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu, lasot to kopsakarā ar Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu. No tā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

### *Par otro pamatu*

- 49 Ar savu otro pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpumu apelācijas sūdzību iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot katru no četriem šajā normā paredzētajiem nosacījumiem, pamatojoties uz kuriem preču zīmes reģistrācijas pieteikumam var tikt piemērots atteikums. Tātad viņa pamats ir sadalīts četrās daļās, kuras attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, novērtēdama attiecīgi konfliktējošo preču zīmju līdzību, agrākās preču zīmes reputāciju, negodīgas priekšrocības neesamību un, visbeidzot, pietiekama izmantošanas iemesla, lai izmantotu reģistrācijai pieteikto preču zīmi, esamību.

### *Par pirmo daļu*

#### *– Lietas dalībnieku argumenti*

- 50 Ar sava otrā pamata pirmo daļu apelācijas sūdzību iesniedzējs vispirms apgalvo, ka pārsūdzēto spriedumu 31.–33. punktā novērtēdama konfliktējošo preču zīmju līdzību, šajā ziņā neveicot minēto preču zīmju tādu salīdzinājumu, kura ietvaros katra no tām tiktu aplūkota kopumā, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Viņš apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini veikusi prasīto salīdzinājumu ar agrāko preču zīmi, ņemot vērā tikai vienu no reģistrācijai pieteiktās preču zīmes sastāvdaļām. Viņš norāda, ka, ja Vispārējā tiesa būtu veikusi konfliktējošo preču zīmju nepieciešamo salīdzinājumu vizuālajā, fonētiskajā un konceptuālajā aspektā, tā no šī salīdzinājuma būtu secinājusi, ka tām nav nekādas līdzības. Viņā uzskata, ka elementam “estate” reģistrācijai pieteiktajās preču zīmēs esot svarīga vieta, jo tas ietver sešus burtus, un tātad tas esot garāks par elementu “kenzo”, kuru veido pieci burti. Elements “estate” arī būtiski palielinot minētās preču zīmes garumu, skatoties no vizuālā un fonētiskā viedokļa, un radot būtiskas atšķirības starp konfliktējošajām preču zīmēm, kuras izpaužoties gan kā to skanējums, gan arī saistībā ar to ritmu.
- 51 Apelācijas sūdzību iesniedzējs turpinājumā uzskata, ka Vispārējā tiesa neesot pamatojusi savu vērtējumu, saskaņā ar kuru preču zīmes “KENZO ESTATE” dominējošais elements ir elements “kenzo”. Tieši pretēji, viņš uzskata, ka elementam “estate” esot atšķirtspēja attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kurus aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme. Proti, pat tad, ja pastāv saikne starp minēto jēdzienu un pēdējām minētajām precēm un pakalpojumiem, šī saikne neesot pietiekami tieša, lai pilnībā atņemtu elementam “estate” atšķirtspēju un automātiski padarītu elementu “kenzo” par dominējošo elementu.
- 52 Visbeidzot, apelācijas sūdzību iesniedzējs izvirza iebildumu, ka katra no pārsūdzētajiem spriedumiem 34. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini noraidījusi judikatūras piemērošanu, kura izriet no 2009. gada 7. maija sprieduma *Klein Trademark Trust/ITSB – Zafra Marroquinos* (“CK CREACIONES KENNYA”) (T-185/07, EU:T:2009:147) un 2010. gada 2. septembra sprieduma *Calvin Klein Trademark Trust/ITSB* (C-254/09 P, EU:C:2010:488).
- 53 *Kenzo* un *EUIPO* norāda, ka otrā pamata pirmā daļa esot nepieņemama un katrā ziņā – nepamatota.



– Tiesas vērtējums

- 54 Attiecībā uz otrā pamata pirmās daļas pieņemamību ir jākonstatē, ka ar apelācijas sūdzību iesniedzēja argumentāciju, ar kuru viņš norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neveicot konfliktējošo preču zīmju tādu salīdzinājumu, kurā katru no tām tiktu aplūkota kopumā, un nepiemērojot 2009. gada 7. maija spriedumu *Klein Trademark Trust/ITSB – Zafra Marroquinos* (“CK CREACIONES KENNYA”) (T-185/07, EU:T:2009:147) un 2010. gada 2. septembra spriedumu *Calvin Klein Trademark Trust/ITSB* (C-254/09 P, EU:C:2010:488), kā arī ar argumentāciju attiecībā uz pamatojuma neesamību vērtējumam saistībā ar elementa “kenzo”, kas ir preču zīmes “KENZO ESTATE” sastāvdaļa, dominējošo raksturu, tiek izvirzīti tiesību jautājumi. Saskaņā ar šī sprieduma 42. punktā atgādināto judikatūru šie jautājumi apelācijas ietvaros ir pieņemami.
- 55 Turpretim apelācijas sūdzību iesniedzēja argumentācija, ar kuru viņš apgalvo, ka elementam “estate” ir atšķirtspēja, ir nepieņemama, jo ar to apelācijas sūdzību iesniedzējs patiesībā mēģina apstrīdēt katra no pārsūdzētajiem spriedumiem 33. punktā Vispārējās tiesas veikto faktu vērtējumu, saskaņā ar kuru vārdam “estate” saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kas norādīti reģistrācijas pieteikumos, attiecībā uz konkrēto patērētāju ievērojamu daļu nav atšķirtspējas.
- 56 Runājot, pirmkārt, par argumenta attiecībā uz to, ka Vispārējā tiesa neesot salīdzinājusi konfliktējošās preču zīmes, aplūkojot katru no tām kopumā, pamatotību, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru saiknes starp agrāku preču zīmi un reģistrācijai pieteiktu preču zīmi esamība Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus konkrētā lietā nozīmīgus faktoros, starp kuriem it īpaši ir agrākas preču zīmes atšķirtspējas pakāpe un konfliktējošo preču zīmju līdzības pakāpe, kas paredz tostarp vizuālās, fonētiskās vai konceptuālās līdzības elementu esamību (skat. spriedumus, 2003. gada 23. oktobris, *Adidas-Salomon* un *Adidas Benelux*, C-408/01, EU:C:2003:582, 28. punkts, kā arī 2011. gada 24. marts, *Ferrero/ITSB*, C-552/09 P, EU:C:2011:177, 52. un 64. punkts).
- 57 Šajā lietā pārsūdzēto spriedumu 31. un 32. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka apstākļi, atbilstoši kuram preču zīme sastāv tikai no agrākās preču zīmes, kam ir pievienots cits vārds, ir norāde par līdzību starp šīm divām preču zīmēm, un ka principā patērētājs parasti pievērš vairāk uzmanības apzīmējuma sākumam, nevis tā beigām. Attiecībā uz elementa “estate” atšķirtspējas neesamību Vispārējā tiesa katra no pārsūdzētajiem spriedumiem 33. punktā ir norādījusi, ka “angļu valodā runājošajai sabiedrībai šis vārds var norādīt uz vietu, kurā audzē un ražo vīnu, vīnogas un saistītās preces, kur “estate” nozīme ir “liels zemesgabals”. Tādējādi Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka Apelācijas padome ir varējusi pamatoti uzskatīt, ka konkrētie patērētāji pievērš mazāk uzmanības šim jēdzienam un vairāk uzmanības velta pirmajam elementam, proti, vārdam “kenzo”, kuram ir vairāk atšķirtspējas.
- 58 No pārsūdzēto spriedumu 31.–33. punkta izriet, ka, lai novērtētu konfliktējošo preču zīmju līdzību, Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, pirmkārt, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme sastāv tikai no agrākās preču zīmes, kurai ir pievienots elements “estate”, kam nav atšķirtspējas, un, otrkārt, tā kā patērētājs parasti pievērš vairāk uzmanības apzīmējuma sākumam, nevis tā beigām, konkrētā sabiedrības daļa vairāk uzmanības veltīs pirmajam atšķirtspējīgākajam elementam, proti, vārdam “kenzo”.
- 59 Šajos apstākļos, tā kā abas konfliktējošās preču zīmes ir vārdiskas preču zīmes, no kurām viena sastāv tikai no agrākās preču zīmes, kurai ir pievienots elements, kam nav atšķirtspējas, Vispārējā tiesa ir varējusi pamatoti secināt, ka tās, aplūkojot katru no tām kopumā, ir līdzīgas.
- 60 Otrkārt, runājot par apelācijas sūdzību iesniedzēja argumentāciju saistībā ar pārsūdzēto spriedumu pamatojuma trūkumu attiecībā uz elementa “kenzo” dominējošo raksturu, tā ir jānoraida kā nepamatots.

- 61 Katra no pārsūdzētajiem spriedumiem 32. punktā Vispārējā tiesa ir atgādinājusi judikatūru, saskaņā ar kuru patērētājs principā parasti pievērš vairāk uzmanības apzīmējuma sākumam, nevis tā beigām. Katra no minētajiem spriedumiem 33. punktā tā ir uzskatījusi, ka vārdam “estate” saistībā ar precēm un pakalpojumiem, uz kuriem attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme, attiecībā uz konkrēto patērētāju ievērojamo daļu nav atšķirtspējas. Vispārējā tiesa no tā ir secinājusi, ka “Apelācijas padome ir varējusi pamatoti uzskatīt, ka konkrētie patērētāji pievērstu mazāk uzmanības šim vārdam un veltītu vairāk uzmanības pirmajam un atšķirtspējīgākajam elementam, proti, vārdam “kenzo””.
- 62 Treškārt, attiecībā uz apelācijas sūdzību iesniedzēja argumentāciju attiecībā uz to, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini noraidījusi iespēju piemērot 2009. gada 7. maija spriedumu *Klein Trademark Trust /ITSB – Zafra Marroquinos* (“CK CREACIONES KENNYA”) (T-185/07, EU:T:2009:147) un 2010. gada 2. septembra spriedumu *Calvin Klein Trademark Trust/ITSB* (C-254/09 P, EU:C:2010:488), šī argumentācija tāpat ir jānoraida kā nepamatota.
- 63 Proti, kā Vispārējā tiesa ir pamatoti konstatējusi katru no pārsūdzētajiem spriedumiem 34. punktā, faktiskie apstākļi lietās, kurās ir tikuši pasludināti iepriekšējā punktā minētie spriedumi, atšķiras no šobrīd izskatāmo lietu faktiskajiem apstākļiem tiktāl, ciktāl ir pietiekami konstatēt, ka pirmajās minētajās lietās konfliktējošās preču zīmes ir bijušas reģistrācijai pieteikta preču zīme, kuru veidoja vārdisks apzīmējums, un agrākas preču zīmes, kuras veidoja grafiski apzīmējumi, kamēr šobrīd izskatāmajās lietās konfliktējošās preču zīmes ir divas vārdiskas preču zīmes. Šī iemesla dēļ Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka lietās, kurās tika pasludināti minētie spriedumi, konfliktējošo preču zīmju atšķirtspējīgie un dominējošie elementi nav bijuši tie paši, savukārt šobrīd izskatāmajās lietās Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka konfliktējošajām preču zīmēm kopējais vārds “kenzo” ir arī to atšķirtspējīgākais elements.
- 64 No tā izriet, ka otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kopumā.

*Par otrā pamata otro daļu*

*– Lietas dalībnieku argumenti*

- 65 Ar sava otrā pamata otro daļu apelācijas sūdzību iesniedzējs norāda, ka, katru no pārsūdzētajiem spriedumiem 41. punktā uzskatot, ka Apelācijas padome ir pamatoti apstiprinājusi, ka agrākajai preču zīmei “KENZO” Savienībā ir reputācija attiecībā uz apģērbu, kosmētikas un parfimērijas produktiem, lai gan šim nolūkam sniegtie pierādījumi ir iesniegti novēloti un tos neesot bijis jāņem vērā, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 66 *Kenzo* un *EUIPO* norāda, ka šī pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

*– Tiesas vērtējums*

- 67 Ir jānorāda, ka katru no pārsūdzētajiem spriedumiem 41. punktā ir sniegts Vispārējās tiesas vērtējums attiecībā uz apelācijas sūdzību iesniedzēja argumentu par to, ka Apelācijas padomei neesot bijis jāņem vērā pierādījumi, ko *Kenzo* Iebildumu nodaļā ir iesniegusi līdz 2010. gada 17. maijam lietā C-85/16 P un līdz 2011. gada 14. februārim – lietā C-86/16 P, lai pierādītu agrākās preču zīmes reputāciju, jo šiem pierādījumiem neesot bijis pievienots nekāds skaidrojums. Šajā 41. punktā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka preču zīmes “KENZO ESTATE” starptautisko reģistrāciju šajās divās lietās faktiskajā datumā, tas ir, attiecīgi 2008. gada 21. janvārī un 2009. gada 18. augustā, agrākās preču zīmes reputācija, ņemot vērā agrākās lietās sniegtos pierādījumus, uz kuriem Iebildumu nodaļa ir balstījusies šajās lietās, ir bijusi pierādīta.

- 68 Līdz ar to apelācijas sūdzību iesniedzējs sava otrā pamata otrās daļas ietvaros nevar lietderīgi norādīt, ka minētajā 41. punktā Vispārējā tiesa būtu pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ņemdama vērā novēloti iesniegtos pierādījumus attiecībā uz agrākās preču zīmes “KENZO” reputāciju, jo Vispārējās tiesas vērtējums neattiecas uz šo pierādījumu iesniegšanas novēloto raksturu.
- 69 Šajos apstākļos otrā pamata otrā daļa ir jānoraida kā neiedarbīga.

*Par otrā pamata trešo daļu*

*– Lietas dalībnieku argumenti*

- 70 Ar sava otrā pamata trešo daļu apelācijas sūdzību iesniedzējs norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nosprieždama, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes “KENZO ESTATE” izmantošanu tiek netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes reputācijas, lai gan tā neesot veikusi konfliktējošo preču zīmju visaptverošo vērtējumu, ņemot vērā visus attiecīgajā lietā nozīmīgos apstākļus, kuru skaitā ir preču vai pakalpojumu, attiecībā uz ko ir reģistrētas šīs preču zīmes, raksturs, ieskaitot šo preču vai šo pakalpojumu līdzības vai atšķirības pakāpi. Tātad viņš norāda, ka izstrāde, krāsa un smarža ir nozīmīgi faktori apģērba, parfimērijas un kosmētikas produktu, tas ir, preču, uz ko attiecas agrākā preču zīme, panākumiem, tomēr neviens no šiem aspektiem neesot apstākļi, kas rada vērtību attiecībā uz precēm, kuras ir aptvertas ar reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm. Turklāt, ņemot vērā attiecīgo uzņēmējdarbības nozaru ļoti atšķirīgo raksturu, esot ļoti maz ticams, ka ar apģērba, parfimērijas vai kosmētikas produktiem saistītais ekskluzivitātes un luksusa tēls varētu tikt pārņemts uz vienu no precēm, uz kurām attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme, kura attiecas uz lielveikalos pieejamām ikdienas patēriņa precēm.
- 71 Turklāt apelācijas sūdzību iesniedzējs uzskata, ka Vispārējās tiesas argumentācija esot balstīta uz vienkāršiem pieņēmumiem un spekulācijām, kuras nav pamatotas ne ar kādiem pierādījumiem.
- 72 *Kenzo* un *EUIPO* norāda, ka otrā pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

*– Tiesas vērtējums*

- 73 Ir jākonstatē, ka, ciktāl apelācijas sūdzību iesniedzējs ar savu argumentāciju izvirza iebildumu, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā preču un pakalpojumu, uz kuriem attiecas konfliktējošās preču zīmes, ļoti dažādo raksturu un izskatu, saskaņā ar šī sprieduma 42. punktā atgādināto judikatūru tā ir jānoraida kā nepieņemama. Protī, šī apelācijas sūdzību iesniedzēja argumentācija patiesībā ir vērsta uz to, lai apstrīdētu pārsūdzēto spriedumu 50.–53. punktā Vispārējās tiesas šajā ziņā veiktos faktu vērtējumus, saskaņā ar kuriem būtībā preces un pakalpojumi, uz kuriem attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme, tāpat kā apģērbs, parfimērijas un kosmētikas produkti, uz kurām attiecas agrākā preču zīme, var būt piederīgi luksusa preču nozarei.
- 74 Ciktāl apelācijas sūdzību iesniedzējs ar savu argumentāciju norāda, ka Vispārējā tiesa neesot veikusi visu nozīmīgo faktoru visaptverošu vērtējumu, lai novērtētu netaisnīgas labuma gūšanas risku no agrākās preču zīmes reputācijas, un ka Vispārējā tiesa neesot pienācīgi pamatojusi savu šajā ziņā izteikto vērtējumu, ir jākonstatē, ka ar to tiek izvirzīts tiesību jautājums, kas saskaņā ar šī sprieduma 42. punktā minēto judikatūru ir pieņemams apelācijas ietvaros.
- 75 Tomēr šī argumentācija ir balstīta uz pārsūdzēto spriedumu kļūdainu izpratni.
- 76 Ir jānorāda, ka pārsūdzēto spriedumu 45.–49. punktā Vispārējā tiesa ir atgādinājusi nozīmīgo judikatūru, lai šajā lietā noteiktu, vai ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi tiek netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes reputācijas. Šo spriedumu 50. un 51. punktā tā ir izskatījusi attiecīgo preču un

pakalpojumu raksturu un tuvības pakāpi. Katra no minētajiem spriedumiem 53. punktā tā ir apstiprinājusi Apelācijas padomes vērtējumu attiecībā uz tādas saiknes esamību, ko var noteikt starp ar agrāko preču zīmi aptvertajām precēm un ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajām precēm un pakalpojumiem, tas ir, piederību luksusa preču nozarei. Katra no šiem spriedumiem 54. punktā Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi Apelācijas padomes vērtējumu, atbilstoši kuram ir ļoti iespējams, ka ar šo preču zīmi tiktu netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes reputācijas, tai šajā ziņā pamatojoties uz saiknes starp precēm un pakalpojumiem, kurus aptver konfliktejošās preču zīmes, esamību, agrākās preču zīmes būtisko reputāciju, minēto preču zīmju augsto līdzības pakāpi un agrākās preču zīmes pausto izsmalcinātības un simbolisma tēlu. Lietā C-86/16 P pārsūdzētā sprieduma 56. punktā Vispārējā tiesa ir piebildusi, ka pakalpojumi, kas ietilpst 35. un 43. klasē atbilstoši Nicas nolīgumam, uz ko attiecas reģistrācijas pieteikums, tomēr var tikt iesaistīti kā papildpakalpojumu saistībā ar vīna ražošanu un pārdošanu.

- 77 Šajos apstākļos nevar iebilst, ka Vispārējā tiesa nebūtu veikusi visu nozīmīgo faktoru visaptverošo vērtējumu, lai novērtētu, vai ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi tiek netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes reputācijas, un nebūtu pienācīgi pamatojusi šo vērtējumu.
- 78 Līdz ar to otrā pamata trešā daļa ir jānoraida kā daļēji nepieņemama un daļēji nepamatota.

*Par otrā pamata ceturto daļu*

*– Lietas dalībnieku argumenti*

- 79 Ar otrā pamata ceturto daļu apelācijas sūdzību iesniedzējs norāda, ka pārsūdzētajos spriedumos neesot norādīts pietiekams pamatojums, jo Vispārējā tiesa, lai noraidītu šajā tiesā izvirzītā otrā pamata ceturto daļu, esot vienīgi apstiprinājusi Apelācijas padomes konstatējumu, saskaņā ar kuru “nav pierādīts nekāds pietiekams iemesls”.
- 80 Apelācijas sūdzību iesniedzējs norāda, ka Apelācijas padome un Vispārējā tiesa esot arī pieļāvušas kļūdu tiesību piemērošanā, nepietiekami ņemot vērā faktu, ka preču zīmes “KENZO ESTATE” sastāvā elements “kenzo” apzīmē apelācijas sūdzību iesniedzēja vārdu. Viņš precizē, ka viņš neesot vēlējies netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes reputācijas un ka viņš arī neesot rīkojies ļaunticīgi.
- 81 *Kenzo* norāda, ka otrā pamata ceturto daļu nav pamatota. *EUIPO* norāda, ka, ciktāl apelācijas sūdzību iesniedzēja norādītā kļūda ir vērsta pret apelācijas padomju lēmumiem, tā šajā ziņā esot nepieņemama. Katrā ziņā *EUIPO* uzskata, ka šī daļa esot nepamatota.

*– Tiesas vērtējums*

- 82 Saistībā ar pirmo argumentu, kas ir izteikts, lai atbalstītu otrā pamata attiecībā uz pamatojuma neesamību ceturto daļu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Tiesa neuzliek Vispārējai tiesai pienākumu izsmeltoši vienu pēc otra izklāstīt visus lietas dalībnieku izteiktos argumentus un ka Vispārējās tiesas pamatojums līdz ar to var būt netiešs, ar nosacījumu, ka tas ļauj ieinteresētajām personām noskaidrot iemeslus, kuru dēļ Vispārējā tiesa nav atbalstījusi to argumentus, un Tiesai – gūt pietiekamu informāciju, lai veiktu savu pārbaudi (spriedums, 2017. gada 11. maijs, *Dyson/Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 83 No lietā C-85/16 P pārsūdzētā sprieduma 58. punkta un lietā C-86/16 P pārsūdzētā sprieduma 59. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir izskatījusi apelācijas sūdzību iesniedzēja argumentu, saskaņā ar kuru viņa vārda izmantošana reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē esot pamatots iemesls Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē, kas ļauj viņam izmantot šo apzīmējumu. Tā ir uzskatījusi, ka, lai gan Apelācijas padomes atbilde uz šo argumentu ir lakoniska, tā tomēr ir pietiekama, jo ar

Regulu Nr. 207/2009 netiek piešķirtas nekādas beznosacījuma tiesības reģistrēt uzvārdu vai vārdu kā Savienības preču zīmi. No tā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka fakts, ka *Kenzo* ir apelācijas sūdzību iesniedzēja uzvārds, nav pietiekams, lai radītu pietiekamu iemeslu šīs tiesību normas izpratnē.

- 84 No tā izriet, ka nevar izvirzīt iebildumu, ka Vispārējā tiesa nebūtu norādījusi iemeslus, kuru dēļ tā ir noraidījusi apelācijas sūdzību iesniedzēja argumentus.
- 85 Attiecībā uz otrā pamata ceturtais daļas atbalstam izvirzīto otro argumentu, ar kuru tiek apgalvots, ka apelācijas sūdzību iesniedzēja uzvārda izmantošana reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē ir pietiekams iemesls Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē, ir jākonstatē, ka tiktāl, ciktāl tas ir vērst pret Apelācijas otrās padomes 2013. gada 22. maija un 3. jūlija lēmumiem, tas ir nepieņemams (spriedums, 2016. gada 26. maijs, *Dairek Attoumi/EUIPO*, C-578/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:377, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 86 Tiktāl, ciktāl šis arguments ir vērst pret pārsūdzētajiem spriedumiem, ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir interpretējusi Padomes Direktīvas 89/104/EEK (1988. gada 21. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 5. panta 2. punktā minēto jēdzienu “nepamatota [lietošana]” tādējādi, ka tas ietver ne tikai objektīvi primārus iemeslus, bet var attiekties arī uz tādas trešās personas subjektīvām interesēm, kura izmanto preču zīmi ar reputāciju identisku vai līdzīgu apzīmējumu (spriedums, 2014. gada 6. februāris, *Leidseplein Beheer* un *de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, 45. punkts).
- 87 Turklāt tā arī ir precizējusi, ka, tā kā Pirmās direktīvas 89/104 5. panta 2. punkts un 4. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir izteikti pēc būtības identiskā redakcijā un ir izstrādāti, lai preču zīmēm ar reputāciju piešķirtu tādu pašu aizsardzību, attiecībā uz pirmo minēto normu sniegtā interpretācija ir piemērojama arī otrajai minētajai normai (skat. it īpaši spriedumus, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 25. punkts, un 2003. gada 9. janvāris, *Davidoff*, C-292/00, EU:C:2003:9, 17. punkts).
- 88 Tā kā Pirmās direktīvas 89/104 4. panta 4. punkta a) apakšpunkta formulējums ir identisks Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta formulējumam, Tiesas izstrādātā interpretācija attiecībā uz minētās Pirmās direktīvas 5. panta 2. punktu ir piemērojama arī Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktam.
- 89 Kā ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 34. punktā, aizsardzība, kas ar šo 8. panta 5. punktu ir piešķirta preču zīmēm ar reputāciju, ir plaša. Šīs aizsardzības īpašais nosacījums ir apzīmējuma, kas ir identisks vai līdzīgs reģistrētai preču zīmei, izmantošana bez pietiekama iemesla, ar kuru negodīgi tiek gūts labums no šīs preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai tai tiek nodarīts kaitējums (skat. it īpaši spriedumu, 2014. gada 6. februāris, *Leidseplein Beheer* un *de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 90 Tomēr, kā izriet no Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta, preču zīmei ar reputāciju līdzīga apzīmējuma izmantotājs var atsaukties uz “pietiekamu iemeslu” šī apzīmējuma izmantošanai, un ar to izpaužas minētās regulas vispārējais mērķis līdzsvarot preču zīmes īpašnieka intereses saglabāt preču zīmes pamatfunkciju, no vienas puses, un trešās personas intereses izmantot komercdarbībā šādu apzīmējumu, lai apzīmētu tā tirgojamas preces un pakalpojumus, no otras puses (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 6. februāris, *Leidseplein Beheer* un *de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, 41. punkts, kā arī 43. punkts).
- 91 Tādēļ, ja trešā persona atsaucas uz pietiekamu iemeslu, lai izmantotu preču zīmi ar reputāciju līdzīgu apzīmējumu, tai par labu nevar tikt atzītas ar reģistrētu preču zīmi saistītās tiesības, bet preču zīmes ar reputāciju īpašniekam ir pienākums akceptēt līdzīga apzīmējuma izmantošanu (spriedums, 2014. gada 6. februāris, *Leidseplein Beheer* un *de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, 46. punkts).

- 92 Šajā lietā katra no pārsūdzētajiem spriedumiem 54. punktā Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi Apelācijas padomes konstatējumu, saskaņā ar kuru būtībā ir ļoti iespējams, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi tiktu netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes. Lietā C-85/16 P pārsūdzētā sprieduma 58. punktā un lietā C-86/16 P pārsūdzētā sprieduma 59. punktā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka apelācijas sūdzību iesniedzēja uzvārda, tas ir, *Kenzo* izmantošana preču zīmes “KENZO ESTATE” sastāvā nav pietiekama, lai pastāvētu šī apzīmējuma izmantošanas pietiekams iemesls Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē.
- 93 Nepieļaudama kļūdu tiesību piemērošanā, Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka apelācijas sūdzību iesniedzējs nav pierādījis, ka ir pietiekams iemesls tam par labu, lai izmantotu attiecīgo apzīmējumu.
- 94 Tam apstāklim vien, ka norāde “kenzo”, kas ir preču zīmes “KENZO ESTATE” sastāvdaļa, atbilst apelācijas sūdzību iesniedzēja vārdam, nav nozīmes attiecībā uz jautājumu, vai šīs norādes izmantošana ir uzskatāma par pietiekamu iemeslu Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē, jo, kā būtībā ģenerālvokāte ir norādījusi secinājumā 38. punktā, iesaistīto interešu līdzsvarotības pārbaude nedrīkst apdraudēt preču zīmes pamatfunkciju, kura ir garantēt preces izcelsmi.
- 95 Tātad Vispārējā tiesa, līdzsvarojot attiecīgās intereses, ir varējusi pamatoti secināt, ka, ņemot vērā ar Regulu Nr. 207/2009 piešķirto plašo aizsardzību preču zīmēm ar reputāciju, Apelācijas padome ir varējusi pamatoti uzskatīt, ka apelācijas sūdzību iesniedzējs nav pierādījis nevienu pietiekamu iemeslu un līdz ar to pēdējais minētais ar 2008. gada 21. janvārī un 2009. gada 18. augustā pieteiktajām reģistrācijām vēlas netaisnīgi gūt labumu no preču zīmes “KENZO”, kura ir reģistrēta 2001. gada 20. februārī, reputācijas.
- 96 No tā izriet, ka otrā pamata ceturtās daļas atbalstam izteiktais otrais arguments ir jānoraida kā nepamatots. Tādējādi otrais pamats arī ir jānoraida.
- 97 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzības ir pilnībā jānoraida.

### **Par tiesāšanās izdevumiem**

- 98 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *EUIPO* un *Kenzo* ir lūguši piespriet *K. Tsujimoto* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā spriedums viņam ir nelabvēlīgs, viņam ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

- 1) **Apelācijas sūdzības noraidīt.**
- 2) ***Kenzo Tsujimoto* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]